

ವರದು ಕವಿತೆ

■ ಟಿ.ಎಸ್. ನಾಗರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ ಸೆಹಿತು

ತೊನ್ನ ಮರ

ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಕೆ ಪೂರ್ವಿಯು ಹೊರಟಣು

ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ

ತಾರಿ ಮೇಲ ವಾಕಿಗ್ಗೆ ಮಾಡಲು

ತುಂಬಿದ ಹರುಹಿನಲೀ

ತೆಗಿನ ಮರವು ತೂಗುತ್ತಿರಲು

ಕಳಚಿ ಬಿಡ್ಡಿತು ಹೀಕೊಂಡು

ಕರುಹೆಯ ತೋರುತ ವಶಿಕೊಂಡಳು

‘ತೆಗಿನ ಮರೇ’ಯ ಬಿತ್ತೆಂದು!

ಅಂಗ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೀವುತ ಅದನು

ಅಪ್ಪನನಾಗಲೇ ಕೇಳಿದಳು

ಸಣ್ಣದು ಈ ಮತಿ ಬಿದ್ದೇ ಬಿಟ್ಟೆತು

ಅಳುತ್ತಿದೆಯೇನು ತಾಯಿ ಮರ?

ಅಣಿ, ತಮ್ಮ ಅಳ್ಳ, ತಂಗಿ ಬಿಗಿಯಾಗಷ್ಟಿ

ಅಳ್ಳೇ ಜೊತಿವೆ ಅಮೃತನು

ಅಳುತ್ತಿವೆಯೇನು ಅವುಗಳು ಕೂಡ

ನೋಡುತ ಬಿದ್ದ ಈ ತಮ್ಮನನು

ಉಳ್ಳತು ನಗುವು ಅಪ್ಪನ ಮುಖಿದಲೀ

ಕೇಳಿದನಾತ ಪೂರ್ವಿಯನು

ಅಮೃತ ಈ ಮರ ಅಪ್ಪನ ಯಾರು

ಅವನನು ನೀನು ತೋರುವಿಯೇನು?

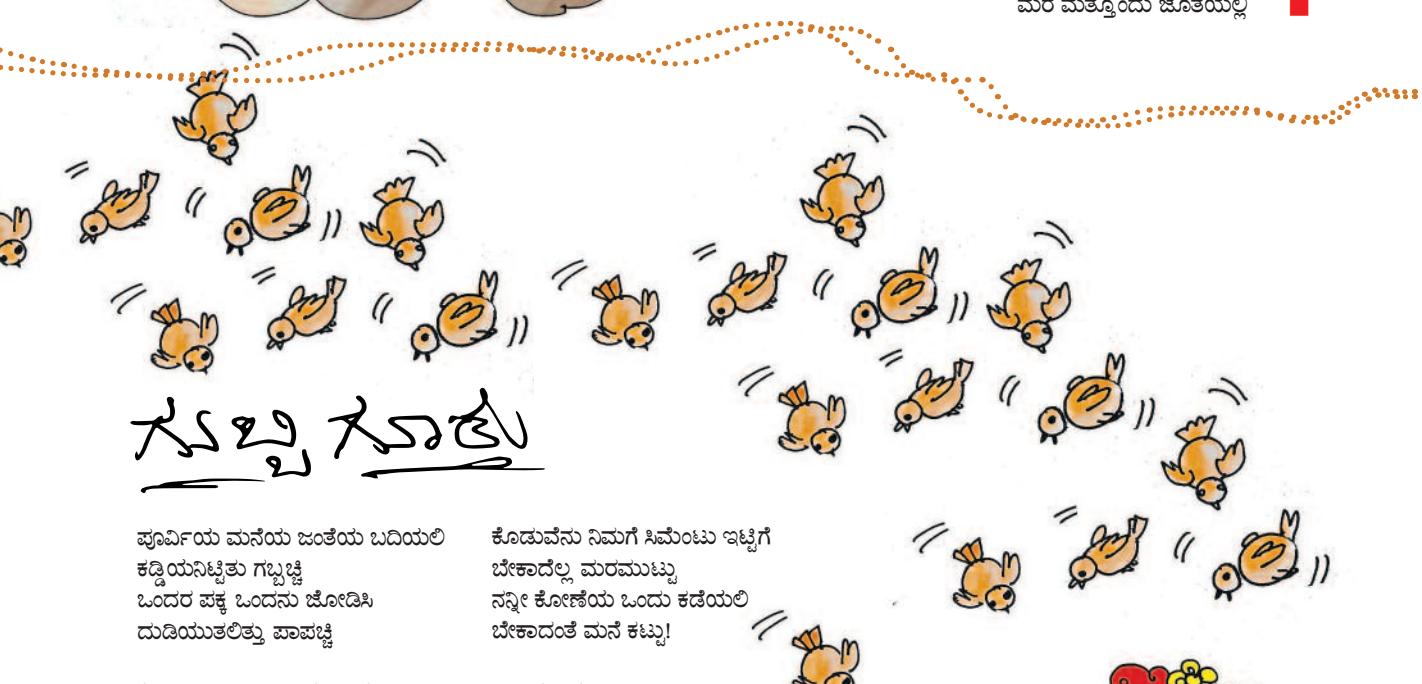
ಅಮೃತಿಯದೆ ಅಪ್ಪನೇ ನಿಗೆ

ಹೇಳಲೇ ಒಂದೇ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ?

ಪಕ್ಕದಲ್ಲೆ ಬೀಗುತಲ್ಲಿವೇ

ಮರ ಮತ್ತೊಂದು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ

ನುಳ್ಳಿ ಗೂಡು

ಪೂರ್ವಿಯ ಮನೆಯ ಜಂತೆಯ ಬಿದಿಯಲೀ

ಕಡ್ಡಿಯನಿಟ್ಟುತ್ತು ಗಬ್ಬಜ್ಜಿ

ಒಂದರ ಪಕ್ಕ ಒಂದನು ಜೋಡಿಸಿ

ದುಡಿಯುತಲಿತ್ತು ಪಾಪಣಿ

ಕೊಡುವೆನು ನಿಮಗೆ ಸಿಮೆಂಡು ಇಟ್ಟಿಗೆ

ಬೇಕಾದಲ್ಲ ಮರಮುಷ್ಟಿ

ನನ್ನೇ ಕೊಳೆಯ ಒಂದು ಕಡೆಯಲೀ

ಬೇಕಾದಂತೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ!

ಕೇಳಿದಳವಲು ಹಡ್ಡಿಯ ಜೋಡಿಗೆ

ಪಾಡನು ನೋಡಿ ಕಿನಿಕಿ

ಕಟ್ಟಿವಿರೆತಕೆ ಗೂಡನು ಅಲ್ಲಿ

ನನ್ನೊಡನೆಯೇ ಇರಿ ಅನುಸರಿ

ನಿನ್ನೇ ಸೈಹಕೆ ಧ್ವಾಂಕ್ ಯೂ ಪುಟ್ಟಿ

ನಿಜಕೂ ನಿನು ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾಪು

ಈ ಮನೆ ಆಗದು ಯಾತಕೆ ಗೌತ್ತೆ

ಬರಲಿದೆ ನಮ್ಮದು ಹೊಸ ಪಾಪು

